BRUNO DE SEGNI, UNVOLLSTäNDIG. DISPOSITIO CATHOLICAE FIDEI, UNVOLLSTäNDIG

Enstehungsort unbestimmt, 2. Hälfte 15. Jh.

Seite 2r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35457
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

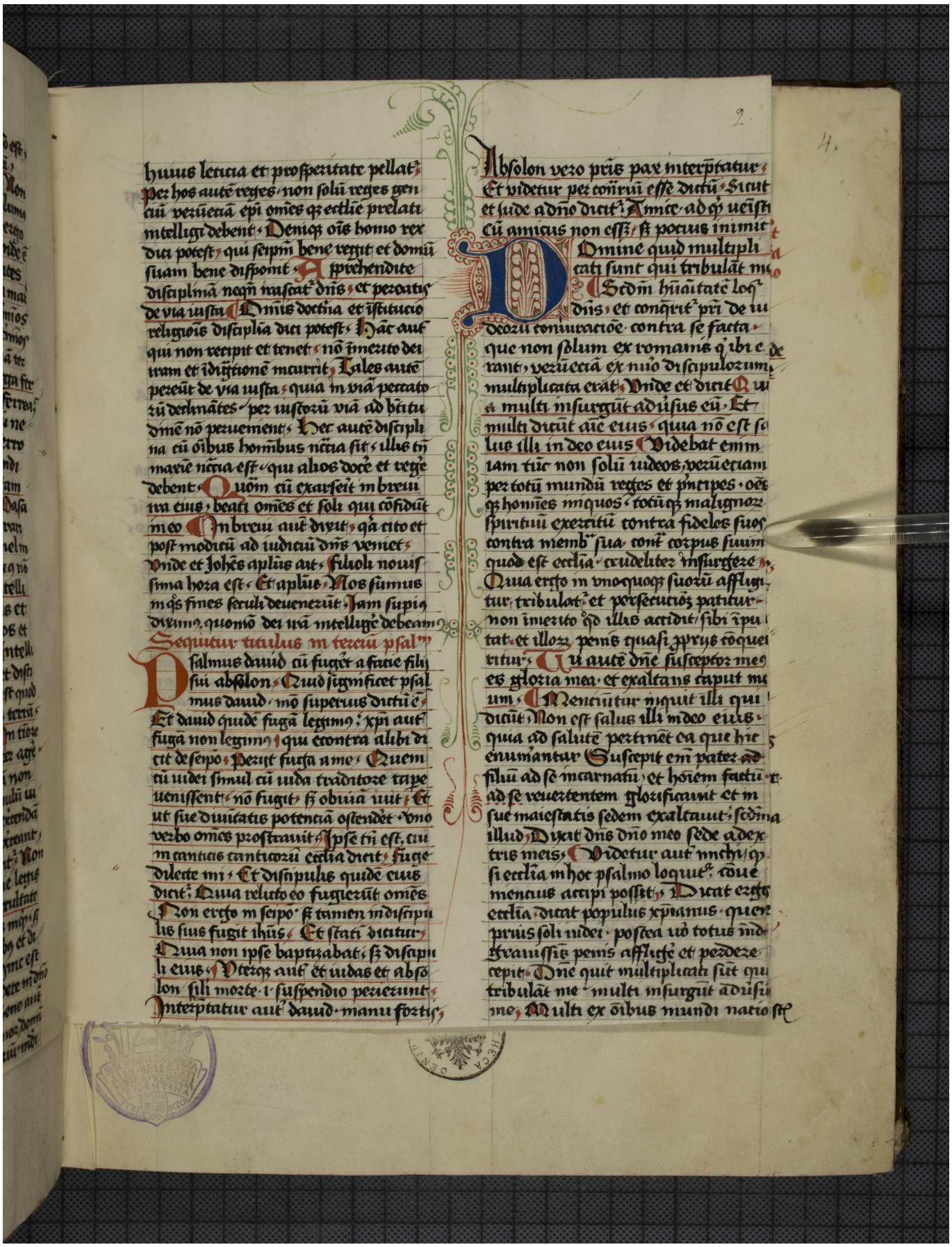

huius letitia et prosperitate pellat.
Per hos autē reges, non solū reges gen
tiū verūetiā epi omēs qz ecclie prelati
intelligi debent. Deniqz oīs homo rec
dici potest, qui sepīm bene regit et domū
suam bene disponit. Apprehendite
disciplinā neqn irascat dns, et peratis
de via iusta. Omis doctrina et institutio
religiōis disciplīa dici potest. Hāc aut
qui non recipit et tenet, nō timeto dei
iram et iudicīonē incurrit. Tales autē
peribūt de via iusta, quia in viā peccato
rū declinātes, per iustorū viā ad bītu
dinē nō peruenient. Hec autē disciplī
na cū oībus hominibus nātia sit, illis tā
marie nātia est, qui alios docē et regē
debent. Quōm cū exarserit in breui
ira eius, beati omēs et soli qui cōfidūt
in eo. In breui aut dicit, qā cito et
post modicū ad iudicīū dns veniet.
Unde et Johēs aplus ait, filioli nouis
sima hora est. Et aplus. Nos sumus
in qs fines seculi deuenerūt. Iam supi
dicimus, quomō dei ira intelligē debeam.

Sequitur titulus in terciū psal.

Psalmus dauid cū fugēt a facie filij
sui absolon. Quid significet psal
mus dauid, nō superius dictū ē.
Et dauid quidē fugā legimus; xpi aut
fugā non legimus, qui econtra alibi di
cit de sepo. Perrexit fuga a me. Quem
tū uidet simul cū iuda traditore tape
uenissent, nō fugit, sz obuiā iuit. Et
ut sue diuīitatis potentiā ostendēt, uno
verbo omēs prostrauit. Ipse tū est, cui
in canticis canticorū ecclia dicit, fuge
dilecte mi. Et discipulis quidē eius
dicit. Quia relicto eo fugierūt omēs.
Non ergo in sepo, sz tamen in discipu
lis suis fugit ihūs. Et stati dicitur.
Quia non ipse baptizabat, sz discipu
li eius. Uterqz aut et iudas et absō
lon sibi morte i suspendio peierunt.
Interpratur aut dauid, manu fortis,

Absolon vero pris pax interpratur.
Et videtur per contrariū esse dictū. Sicut
et iude ad dno dicit. Amice ad qd ueisti
cū amicus non esz, sz potius inimic

Domine quid multipli
cati sunt qui tribulāt me.
Sedm hūānitatē loqs
dns, et congrit pri de iu
deorū coniuratione contra se facta
que non solum ex romanis q ibi e
rant, verūetiā ex nuo discipulorum
multiplicata erat. Unde et dicit. Qu
a multi insurgūt adūsus eū. Et
multi dicūt aīe eius, quia nō est sa
lus illi in deo eius. Videbat enim
iam tūc non solū iudeos, verūetiam
per totū mundū reges et pncipes. oēs
qz homīes inquos, totūqz malignor
spiritū exercitū contra fideles suos
contra memb sua. cont corpus suum
quod est ecclia crudeliter insurgere.
Quia ergo in vnoquoqz suorū afflig
tur, tribulat et persecutiōz patitur
non inerito qd illis accidit, sibi ipsi
tat. et illorū pens quasi xpus cōquer
titur. Tu autē dne susceptor meus
es gloria mea. et exaltans caput me
um. Mentiūtur inquit illi qui
dicūt. Non est salus illi in deo eius.
quia ad salutē pertinet ea que hic
enumerantur. Suscepit eū pater ad
filiū ad se incarnatū, et hominem factū
ad se reuertentem glorificauit et in
sue maiestatis sedem exaltauit, sedma
illud. Dixit dns dno meo sede ad ex
tris meis. Videtur aut mihi, q
si ecclia in hoc psalmo loquat, cōue
nientius accipi possit. Dicat ergo
ecclia. dicat populus xpianus. quem
prius soli iudei. postea iudo totus ind
fecundissit pens affligē et perdere
cepit. Dne quit multiplicati sūt qui
tribulāt me. multi insurgūt adūsus
me. Multi ex oībus mundi natio